

[Andreasen (Forsinge).]

der er knyttet til dette Afsnit i Lovforslaget, gælder med Hensyn til Erhvervelse af Jord til Byggepladser og Havelodder i Byerne. Dog opstiller Lovforslaget særlige Betingelser, nemlig at ikke mere end en vis Procentdel af Lejlighederne maa være ledige, og at man ikke selv ejer Jord, der egner sig til Formaalet, eller paa rimelige Vilkaar kan fremskaffe denne.

Angaaende hele dette Afsnit vil jeg gerne overfor den Agitation, der nu er drevet gennem hele dette Aar, siden vi havde Forhandlingerne herinde sidst, sige, at der jo her er Tale om en Nødhjælp, som er sat ind for i paakommende Tilfælde at være en Hjælp for Staten til at komme i Besiddelse af Jord, men at, som hele Stillingen i Øjeblikket ligger, tror jeg for mit Vedkommende, at man fuldt og helt kan skaffe Jord frem efter de første Bestemmelser.

Det næste Afsnit angaar Kommunernes Jorderhvervelse. Til det Afsnit vil jeg gerne knytte nogle faa Bemærkninger. Den ærede sidste Taler var inde paa, at det var et Afsnit, som mit Parti havde lagt særlig Vægt paa, og det skal vi villigt indrømme. Jeg lægger stærk Vægt paa Ønskeligheden af at gennemføre et Lovforslag med netop de Bestemmelser om Kommunernes Jorderhvervelse og Jordudstykningspolitik i det hele taget.

Baade den sidste ærede Taler og det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremhævede, at de lagde slet ikke Vægt paa disse Bestemmelser, og det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at det var mærkeligt, hvis de unge Mennesker netop skulde blive indenfor et saadant Omraade, hvor de til enhver Tid kunde se Røgen af deres Svigermoders Skorsten. Jeg forstaar ikke en Udtalelse som den. Jeg er nu sikker paa, at den — skal vi sige Trang, som ligger hos de unge til at faa Jord herhjemme i Kommunen, skal man ikke gøre Grin med, for det er jo ganske naturligt. Det er ikke alene, fordi disse unge nu en Gang ikke ret gerne vil længere ud, det ligger ogsaa i helt andre Forhold, først og fremmest i, at de unge er godt klar over, at de langt bedre kan komme i Gang med et Statshusmandsbrug hjemme, hvor de har Venner og Familie til at hjælpe sig i Gang i den vanskelige Tid, som det er for alle, der faar et af disse Brug.

Under første Behandling i Fjor fremførte jeg netop disse Forhold, og jeg gjorde det, fordi disse unge Landet over Gang paa Gang kommer til os, der har Føling med dem, og siger: Er der ikke Mulighed for, at

vi kan faa Jord i denne Egn, saa at vi kan faa oprettet vort eget Hjem her? Naar man saa siger til dem: Ja, men der ligger jo mange andre Steder i Landet Jord, som I muligvis kan faa Andel i, der ligger Jord her, og der ligger Jord der — der er i øvrigt i Øjeblikket en langt stærkere Udstykning i Gang i Sønderjylland, og der kunde der maaske ogsaa være Mulighed for, at I kunde faa Jord til at bygge et Hjem paa —, saa kommer det igen fra disse unge: Ja, men det er jo saadan, at vi har ikke ret meget økonomisk Rygstød, og hvis vi kunde faa Jord i Nærheden af Hjemmet, selv om der skulde være endda et godt Stykke Vej imellem, var der den Mulighed, at vi i den første Tid, hvor for det meste Jorden er daarlig og Bygningerne skal opføres og man skal have anskaffet Besætning, i det hele taget har de største Vanskeligheder, kunde faa nogen Hjælp.

Det er rigtigt, det er sundt og naturligt, og jeg vil gerne gøre alt muligt for, at Oppositionspartierne maatte kunne faa et lidt andet Syn paa disse Forhold, end de hidtil har haft. Jeg finder det ogsaa ganske rigtigt, som Forslaget her er udformet, at man faar lagt hele Interessen for dette store Spørgsmaal længere ud, saa at den ikke lige netop ligger indenfor den Centraladministration, som her er nævnt. Jeg har for Resten ogsaa ved flere Lejligheder, hvor dette Spørgsmaal er blevet drøftet ude i Kommunerne, mærket, hvordan mange af Kommunerne Landet over er interesserede i disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at det bliver jo blot dette, at man opretter en 15—16 smaa Jordlovsudvalg ud over Landet, og hvad skal det nytte? Ja, hvis man ser saaledes paa hele det offentlige Livs Administration, kunde man jo pege paa det samme indenfor andre Administrationsgrene og sige: Her har man i hvert eneste Sogn en Hjelpekasse, her har man i hvert eneste Sogn et Fattigudvalg, og mange andre Ting. Dette Spørgsmaal er langt fra af mindre Betydning, og, som det er fremhævet adskillige Gange, hvis man kunde faa Udstykningen lagt længere ud, faa spredt den mere ud over Landet, end det hidtil er sket, ved at indkøbe de store og største Ejendomme, faa de store Kolonier frem, saa tror jeg, der vilde være vundet meget, ogsaa samfundsmæssigt set.

Jeg er ganske overbevist om, at det Krav, som ligger bagved her, er saa naturligt, at man ikke skal sidde det overhørigt. Og der er een Ting til, som disse Mennesker